

Felsőtárkány nyári tábor 2017 az Újpesti 110-ekkel

Izgatottan vártuk a július 9-ét, hogy ismételten találkozhassunk a tavalyi barátainkkal, akikkel Felsőtárkányban ismerkedtünk meg és alakítottunk ki jó kapcsolatokat. Nagy öröm volt számomra, hogy még kilencedikesen is elmehettem igaz kicsit „tanársegédként”, de ott lehettem és jól érezhettem magam.

Hatalmas csomagokkal várakoztunk az István téren az indulásig. Mint ahogy lenni szokott, most is volt egy-két későn érkező tanuló, de még így is elindultunk időben, természetesen a csoportkép elkészülte után. Megtörtént az elengedhetetlen névsorolvasás és már indultunk is, 10.00 óra volt.

A táborba vezető út mindig nagyon hosszú, mert alig várjuk, hogy végre kiszabaduljunk és megbeszéljük az egy év alatt történeteket.

A három busz egyszerre ért a táborba, ahol gyorsan kipakoltunk, majd egy nagy terembe bepakoltunk, mert a házakat még nem lehetett átvenni. Előttünk is egy nagy csoport táborozott. Gyorsan megebédeltünk és útnak indultunk a felsőtárkányi kisvasúthoz. Szerencsénk volt, mert a buszok levittek bennünket a faluba, így nem kellett sokat gyalogni.

Vártak már minket a kisvasúton, ahogy felszálltunk, (és) már indultunk is. Az út a végállomásig a Steimecz házig húsz perc volt, de nagyon élveztük. Énekeltünk, közben megsodáltuk a tájat és az állatsimogatót. Kellemes út volt. A végállomáson nem sok időt töltöttünk, de mi azt is kihasználtuk, mert természetesen oda is vittük a focit.

Ismét vasútra szálltunk és visszazötyögtünk a faluba. Kaptunk egy kis szabadidőt a tó körül. Sajnos lemaradtunk a vízialkatmatlanságok versenyéről, pedig biztosan izgalmas lett volna. Tavaly is sok fura alkotmányt láttunk, volt amit ki is lehetett próbálni. Rövidesen gyülekezőt fújtak és nekivágtunk a másfél-két kilométeres visszaútnak. Pont vacsorára értünk vissza. Csak mi voltunk a táborban, de így is sokáig tartott a 110 ember kiszolgálása.

Vacsora után jött a következő izgalom, hogyan osztják el a szobákat a tanáraink, kivel fogunk egy szobába kerülni; minden jó, ha jó a vége. Remek helyem lett, és a szobatársakat is kiválaszthattuk.

Takarodó előtt megkaptuk az eligazítást. Sajnos a takarodó idejét, mindig 22.00- ra tették.

A reggel nagyon gyorsan bekövetkezett és eljött a szobaszemle is. Tanáraink minden kis zugba benéztek, hogy rend legyen mindenhol.

Aztán felhangzott a nélkülözhetetlen sípszó, mely mindig valamilyen sorakozót jelzett. Nagyon nagy a tábor csak így halljuk meg a gyülekezőt. Reggeli után megkaptuk a hidegcsomagjainkat, mert egész napos kirándulásra mentünk Egerbe. Jöttek a buszok értünk, most csak innen a városból, de a sofőr bácsikat is jól ismertük már, nagyon humorosak voltak.

Az első állomás a várban volt. Itt is egy régi ismerőst köszönthettük Laci Bácsi, az idegenvezető személyében. A Hősök termében kezdtük látogatásunkat még együtt, aztán két csoportra váltunk. Az egyik csoport szemlélődhetett a Panoptikumban, a várbörtön is adott izgalmat és végül egy 3D-s filmet láthattunk az egri vár kialakulásáról. A másik csoport a kazamatákat járta végig és szinte megelevenedett az Egri Csillagok története a szemünk előtt.

Hamarosan cseréltünk színhelyeket. Laci Bácsi fantasztikusan tudott mesélni a várról, a történelemről, Gárdonyi Gézaról és mindenről, ami csak érdekelt bennünket.

A várból átmentünk Gárdonyi Géza házába. Megtudtuk, hogy az író hogyan szeretett alkotni, hogyan élt és mi mindenhez értett. Remek délelőtt kerekedett ki. Megtapsoltuk Laci Bácsit búcsúzóul és megígértük neki, hogy jövőre ismét eljövünk.

A várból átsétáltunk a strandra, már nagyon vártuk, mert rettenetes meleg volt. Letáboroztunk a „megszokott” hatalmas platánfa alá, aztán rövid útbaigazítás, majd uzsgyi a finom hideg vízbe.. Pihentetésként a délután folyamán mindenki kapott egy jó nagy adag fagyit, aztán ismét mehettünk pancsolni (a vízbe). A buszok fél hatra jöttek értünk. Jól elfáradtunk. Vacsora után azért volt még energia kosarazni és focizni is.

Kedden a tábor területén tartózkodtunk egész nap. Több programra lehetett feliratkozni. Kosárra dobó verseny, zsinórlabda, foci, túra, úszóverseny (van egy kis medence a tábor területén) közül lehetett választani. Délelőtt viszont számháborúra került sor. Nekünk kellett a zászlót elkészíteni, de a csapattagok nagyon ügyesek voltak, és pólóból megszerkesztettük a zászlónkat. Szuper jól sikerült a háború, visszavágó is volt, így egy-egy lett a végeredmény.

Ebéd után csendes pihenő volt, egyben felkészülés a választott programokra. Nagyon jól éreztük magunkat valamennyi versenyen, kiránduláson. Este várt még bennünket egy remek program. Tíz fős csapatokban Egy perc és nyersz játékot játszottunk tíz állomáson. Fantasztikusan jót szórakoztunk. Ennek a napnak a végén két táborlakónkat köszöntöttük fel tortával, nagy tapssal, és általunk alkotott kapu alatt kellett átjönniük szülinapjuk tiszteletére. Megható jelenet volt és a torták is nagyon finomak voltak. Nehezen tudtunk elaludni ezek után. Éjszaka jó nagy vihar is kerekedett, csak úgy csattogtak a villámok a fejünk felett. Nehezen, de sikerült elaludnunk.

Utolsó programos napunkra ébredtünk. Ismét jöttek a buszok értünk és Bélapátfalvára vittek először bennünket. A ciszterci apátságban vártak minket kincskereséssel, filmvetítéssel és idegenvezetéssel. Megkóstoltuk az örök fiatalság vizét, mert sokáig szeretnénk táborokba járni. Sok érdekes dolgot megtudtunk a szerzetesek életéről, tehetségéről, tudásáról. Mindenki kapott egy kis ismertetőt is az Apátságról. Innen Szilvásváradra mentünk a Szalajka völgybe. Vonatra szálltunk és a Fátyolvízesésig vonatoztunk. Megdöbbentő volt látni, hogy a téli viharok, milyen pusztítást végeztek itt is. Gyönyörű volt a táj ettől függetlenül. Alattunk hatalmas mélységben nézelődtek az emberek! Sajnos az Erdészeti Szabadtéri múzeumot nem tudtuk megnézni, mert még itt is folytak a helyreállítások. Végig sétáltunk a völgyön, láttuk a Szikla – forrást, a pisztrángos tavakat és a keltetőket, valamint a dám szarvasokat is.

Kellemesen elfáradtunk mire leértünk Szilvásváradra. Itt kaptunk ismét egy kicsi szabadidőt a nézelődésre és vásárlásra.

A táborban elkezdtek a készülődést az esti KI MIT Tud - ra és a tábortűzre. Minden csoport felolvasta versét, melyet még kedden kellett megalkotni. Nagyon jókat derültünk egymás gondolatain. Tanáraink értékelték a versenyeket és a tábori életet. Mindenki kapott valamilyen apró édességet zárásként.

Csütörtök reggel már csak a pakolás és a tábor területének rendbe rakása maradt hátra. Fájó szívvel vettünk búcsút egymástól, a tábortól, de bizakodunk, hogy jövőre ismét eljöhöhetünk Felsötárkányba!

Köszönjük a lehetőséget!

Egy „Öreg” Táborlakó